

Bijbelstudie Centrum

Speciale uitgebreide studie over **"De TABERNAKEL"** verdeeld over 19 avonden

EERSTE AVOND (deel1-19)

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden!"** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

Nu dan het eerste deel van deze speciale studie over **“De Tabernakel”**. De symbolische betekenis van de Tabernakel is zeer groot, want hier vinden wij het plan van God met de mens en de schepping en hoe dat plan in Jezus verwerkelijk wordt.

Wij vinden hierin de hele heilsweg, hoe een zondaar tot een levende zoon van God hierin wordt uitgebeeld. Maar ook de bestemming, om door kinderen van God, de Gemeente te vormen als de Tempel van de levende God. Wij vinden er dus de hele Gemeentebouw in.

Laten wij beginnen met lezen uit Gods Woord en wel **Exodus 25:1-9**. **“De Here sprak tot Mozes: Zeg tot de Israëlieten, dat zij voor Mij een heffing inzamelen; van iedere man, wiens hart hem dringt, zult gij voor Mij een heffing inzamelen. Dit nu is de heffing die gij van hen inzamelen zult: goud, zilver, koper; blauwpurper, roodpurper, scharlaken, fijn linnen, geitewol; roodgeverfde ramsvellen, tachasvellen en acaciahout; olie voor het licht, specerijen voor de zalfolie en voor het welriekend reukwerk; chrysopraasstenen en vulstenen voor de efod en voor het borstschild. En zij zullen Mij een heiligdom maken, en Ik zal in hun midden wonen. Gij zult het maken overeenkomstig alles wat Ik u toon, het model van de tabernakel en het model van al zijn gerei”**.

Wij lezen ook Hebr. 8:1-5. **“De hoofdzak van ons onderwerp is, dat wij zulk een hogepriester hebben, die gezeten is ter rechterzijde van de troon der majesteit in de hemelen, de dienst verrichtende in het heiligdom, in de ware tabernakel, die de Here opgericht heeft, en niet een mens. Want iedere hogepriester treedt op om gaven en offers te brengen, en om die reden was het noodzakelijk, dat ook deze iets had om te offeren. Indien Hij nu op aarde was, dan zou Hij niet eens priester wezen, daar er (hier reeds) zijn om volgens de wet de gaven te offeren. Dezen verrichten slechts dienst bij een afbeelding en schaduw van het hemelse, blijkens de godsspraak, die Mozes ontving, toen hij de tabernakel zou gereedmaken. Zie toe, zegt Hij immers, dat gij alles maakt naar het voorbeeld, dat u getoond werd op de berg”**.

Wij zien hier, dat deze Tabernakel, zoals Mozes die moest maken, een afschaduwing was, een voorbeeld van het hemelse, de ware Tabernakel, waarin Jezus de dienst verricht en wij lezen daarbij, dat Mozes het alles nauwkeurig moest maken naar hetgeen de Here hem getoond had. En dat is van groot belang! God heeft een doelbewust plan met heel Zijn schepping en daarin neemt de mens een bijzondere plaats in naar de wil van Hem, die alles geschapen heeft.

In het bijzonder is de Tabernakel één en al symboliek. Alles wat wij hier in de Tabernakel zien, zoals de verschillende kleuren en materialen – het linnen, de dekkleden, maar ook het koper, zilver en goud – het heeft alles een diepe sprake van God. Ook betreffende de afmetingen geeft God nauwkeurig de maten op, terwijl Hij van andere dingen helemaal geen maten opgeeft, maar dat spreekt net zo diep, want daar heeft God ons eveneens veel mee te zeggen.

Met de hele opbouw en de plaatsing van de voorwerpen is het ook zo gesteld, want herhaaldelijk wordt tot Mozes gezegd: denk er om, dat gij het alles maakt naar wat u getoond werd op de berg. Niet Mozes was de ontwerper van de Tabernakel, maar God.

Daarom moeten wij dit plan gaan leren verstaan. God heeft een plan met uw en mijn leven en met heel Zijn schepping en alleen, als wij in de weg van Zijn plan naar het doel en de bestemming gaan, zullen wij de ware vrede en blijdschap leren kennen en zullen wij het waarachtige leven proeven van de verborgen omgang met God op een wijze als nooit tevoren. God heeft ons geschapen voor die bestemming.

Nu hebben wij met de Bijbel een boek vol van symboliek, want gewone, menselijke woorden schieten te kort en daarom gebruikt God, opdat wij deze heerlijkheid zullen verstaan, in de Schrift de taal van de symboliek en ook nog de taal van de typologie en die van de gelijkenissen, om in dit alles Zijn kinderen te openbaren, wat Hij met hen voor heeft en wat Zijn plan is.

De Tabernakel is een afschaduwing van het hemelse, van wat God gebouwd heeft en dat is belangrijk, als wij dat gaan leren verstaan! Vandaag hebben vele gelovigen wel een ijver voor de Heer en voor hun kerk, maar men doet het allemaal, zoals men dat zelf het beste lijkt. Men ijvert en men draaft maar door en doet veel voor de Heer.

Dat geldt niet alleen voor de gelovige individueel, maar ook voor de kerken en kringen tezamen. Zij ijveren allemaal met een grote ijver dikwijls, maar niet naar het plan en het schema van de Heer, omdat zij dat niet kennen! Daarom moeten wij dat weer leren lezen uit de Schrift. Ik zal een voorbeeld hiervan geven.

Nederland heeft goede ingenieurs voortgebracht; waterbouwkundigen, bruggenbouwers, wegebouwers, enzovoort. Het waren knappe mensen en zij hebben deze grote bouwwerken uitgerekend, opgesteld en helemaal uitgewerkt op papier.

Maar die werken zijn tot stand gekomen door vele arbeiders, die het uit moesten voeren, niet ieder op hun eigen houtje, maar zij moesten allemaal werken naar het plan, naar dat schema, dat de ingenieurs ontworpen hadden en daar hadden zij zich aan te houden. Een ieder kreeg zijn eigen plaats en opdracht aangewezen, en het gevolg was, dat er een wonderbaar bouwwerk tot stand kwam.

Zo is het ook in het Goddelijke. God is een God van orde. Het gaat er niet om, hoe wij mensen of theologen er over denken, maar hoe God het neergezet heeft in Zijn Woord. Daarom moeten wij weer gaan leren lezen en ons dan door de Heer laten gebruiken, ieder op zijn plaats. Dat is Gemeentebouw. Leest u eens al de hoofdstukken in de Bijbel, die handelen over het volk van Israël, dan ziet u steeds, dat zij alles doen moesten naar wat God van tevoren vastgelegd had.

Wanneer zij dat overtraden, dan kwam daar de plaag en de straf, de ziekte en de ellende. Hoeveel temeer geldt dit dan voor het hemelse. Wij zijn tot een grote roeping geroepen, niet tot een Tabernakel, die verdwijnt en die een werk is van mensenhanden en slechts een afschaduwing is; maar wij zijn geroepen om bouwstenen te zijn van een eeuwige Tempel van God, die God bouwt in Christus Jezus door de Heilige Geest, om voor Hem een eeuwig Heiligdom te zijn.

God openbaart Zich, zowel in Zijn schepping, als in al Zijn werken en dus ook in Zijn Woord, de Bijbel, als een drie-enige God van de aanvang tot het einde. Al Zijn werken vindt u in drieën.

Als God een doelbewust plan met Zijn schepping heeft, dan volbrengt Hij dat in drie stadia: 1e. De schepping zelf en hoe God alles schiep in den beginne, de hemel en de aarde. 2e. De redding en de verlossing van die schepping en in dit stadium leven wij nog steeds en de eerstelingen daaruit vormen de Gemeente. 3e. Het eindstadium; de volmaking en de verheerlijking van deze schepping, want de schepping, waarin wij nu leven, hoe mooi ook, is niet volmaakt, maar Hij heeft toch deze schepping bestemd tot heerlijkheid.

En wat is die heerlijkheid? Dat willen wij eerst eens gaan zien. Over die heerlijkheid hebben wij al iets kunnen beluisteren in **Exodus 25:8**. **“De Israëlieten moeten een heiligdom voor mij maken, zodat ik te midden van hen kan wonen”**. God als de Schepper wil niet ver boven die schepping alleen blijven staan, maar het is het doel van God, dat Hij in die schepping letterlijk komt wonen, zodat die schepping vol wordt van God Zelf en dat is de heerlijkheid!

Als u uw hart en leven met andere dingen volpropt, die niet van God zijn, dan mag dat wel even een schijn van blijdschap geven, maar het is verderf en u zult er nooit waarlijk blijvend geluk in vinden. Maar als alles van God is en Hijzelf in u komt, dan is dat een blijvende heerlijkheid!

Daarom staat er ook in het laatste Bijbelboek in **Openbaring 21:3**, en wanneer dat heerlijke doelbewuste plan tot z'n eindbestemming gaat komen, Johannes een luide stem vanuit de hemel en vanuit de Troon van God hoorde zeggen: **“En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn”**.

Ja, de schepping, die wij nu zien gaat voorbij, hoe heerlijk die ook is, maar het gaat naar die verheerlijkte schepping, die uit deze oude tevoorschijn komt. En God wil met u en mij beginnen. Het moet helemaal nieuw met ons worden: van een zondaar tot een gelovige, van een kind van God tot een zoon van God, dat is onze bestemming! De meeste denken, *“als ik een gelovige ben, dan ben ik er”*, maar dan begint het pas!

Weet u wat zonde eigenlijk is? Dat weten de meesten niet. Ja, men zegt: *“liegen, stelen, overspel, enzovoort, dat is zonde”*. Natuurlijk, dat weet iedereen wel, want dat is de wet overtreden. Maar weet u wat de diepste betekenis is van het Schriftuurlijke woord **“zonde”**?

Het Griekse woord voor zonde in de Schrift heeft letterlijk de betekenis van: **“het doel missen”** of anders gezegd: **“er naast vallen”**. Kijk, daar hebt u nu wat God bedoelt met zonde. God heeft met ons leven een doel, een bestemming. De Grieken gebruikten datzelfde woord bij het pijl en boogschieten. Wanneer zo'n pijl de roos miste door één of andere oorzaak, dan gebruikte men dat woord **“zonde”**.

Wij kennen het ook in onze taal. Als een moeder haar dochter naar de supermarkt stuurt voor een kilo suiker en die dochter laat het per ongeluk op straat vallen, zak kapot en de suiker over de hele straat heen, dan zegt deze moeder: "zonde,". Waarom?

Die suiker is niet bestemd om op de straat te liggen, die had een betere bestemming, namelijk om etenswaren zoet te maken. Die suiker mist haar doel, dat is zonde! Wij kunnen nog zo'n voorbeeldig leven hebben, zelfs naar de wet van God en een gelovige zijn, maar als God niet met uw en mijn leven tot Zijn bestemming kan komen, dan zijn wij nog in de zonde. Hebt u daar al eens over nagedacht?

Dus ook als gelovigen in Jezus – en ik zeg niet, dat wij dan verloren zijn – maar....., wanneer wij onze eigen weg gaan naar ons eigen plan, dan missen wij ons doel. God wil dat wij Zijn weg gaan volgen en tot Zijn bestemming met ons leven komen, zoals die pijn, die in de roos moet komen. Zo heeft God met u en mij een weg en een bestemming, namelijk deze weg: U moet komen als een levende steen voor Zijn heilige Tempel. Daar wil God u hebben.

Dit kunnen wij duidelijk lezen in **Ef. 2:19-22**. ***“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”.***

Ziet u wat onze bestemming is? Gij moet mede gebouwd worden tot een woonstede (Tabernakel is woonplaats) Gods in de Heilige Geest. Straks gaat God daar in alle eeuwigheid in wonen, in die Tabernakel, die Gemeente van Jezus, die Ecclesia, die nu nog de Bruid des Lams is en straks de Vrouw des Lams zal zijn, om tezamen dat hemelse Jeruzalem te vormen, de stad, waar God Zijn troon zal hebben.

Zo komen wij dan tot het begin van deze weg. Wij weten, dat de Tabernakel, die Mozes bouwen moest, een afbeelding was van de hemelse Tabernakel. En zoals God in de hemelse Tabernakel woont, wilde Hij ook wonen in de aardse Tabernakel, te midden van Zijn schepping, Zijn volk. Daarom moest Mozes een omtuining, een afscheiding maken, de voorhof, dat een scheiding vormde tussen de Tabernakel en de wereld.

Deze omtuining bestond uit zuiver wit linnen, dat opgehangen was tussen zestig pilaren. Waarom zestig? Zes is het getal van de mens en bij 10 is het voor God voleindigd. $10 \times 6 = 60$. Binnen deze zestig palen met wit linnen geldt een totaal andere orde.

Wij komen nu tot de symboliek van het wit. Wit is de som van alle kleuren en daarom is wit in Gods Woord het beeld van Gods volmaaktheid. Hij, die de som van alles is, van Zijn volmaaktheid en daarom ook van Zijn heiligheid.

Daarom is wit ook het beeld van reinheid en heiligheid. Voor hen, die dit niet mochten weten, wil ik dit verduidelijken aan de hand van de kleurenleer. Wanneer u het zonlicht, dat voor onze ogen wit is, door een prisma laat vallen, dan zult u zien, hoe dat witte licht uiteen valt in alle kleuren van de regenboog.

Het witte (zon) licht is opgebouwd uit alle kleuren en die kleuren tezamen vormen het witte licht. Als u alle kleuren van de regenboog door een vergrootglas heen laat schijnen, dan ziet u dat de lichtbundel achter het vergrootglas weer wit licht is.

Waarom ziet een vlak geel? Het licht, alle kleuren schijnen op het gele vlak, alle kleuren worden geabsorbeerd behalve geel, dat wordt gereflecteerd en daarom zien wij (ziet het oog) dat vlak als geel. Waarom ziet een vlak rood? Het licht, alle kleuren schijnen op het rode vlak, alle kleuren worden geabsorbeerd behalve rood, dat wordt gereflecteerd en daarom zien wij (ziet het oog) dat vlak als rood.

Waarom ziet een vlak zwart? Het licht, alle kleuren schijnen op het zwarte vlak, alle kleuren worden geabsorbeerd en daarom zien wij (ziet het oog) dat vlak als zwart. Daarom is zwart geen kleur, maar een menging van alle kleuren. Hier leren wij iets van de duisternis (zwart). Het eist alles in zich op.

Waarom ziet een vlak wit? Het licht, alle kleuren schijnen op het witte vlak, alle kleuren worden gereflecteerd en daarom zien wij (ziet het oog) dat vlak als wit. Daarom is wit ook geen kleur, maar

een menging van alle kleuren. En hier leren wij iets van het licht (wit). Het geeft alles terug. De Agapè.

Dat wil dus zeggen, wanneer wij hier de symbolische spraak gaan verstaan, dat God de som van alles is, Hij is de Totale, de absoluut Reine en Heilige, die ook woont in het Heilige. Want er is een omtuining om het Zijne, daar de hele wereld in het boze ligt, de wereld ligt in de zonde. Daarom spreekt die omtuining van een scheiding, die gekomen is tussen God en de wereld.

En dat weten wij, want in **Jesaja 59:1 en 2** staat geschreven: ***“Zie, de hand des Heren is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort”.***

Daarom is deze omtuining een prediking daarvan, namelijk dat heel de wereld verdoemelijk is voor God. De prediking van **Romeinen 3:9-12** zegt daar het volgende over: ***“Wat dan? Worden anderen boven ons gesteld? In geen enkel opzicht; wij hebben immers tevoren Joden zowel als Grieken beschuldigd, dat zij allen onder de zonde zijn, gelijk geschreven staat: Niemand is rechtvaardig, ook niet één, er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één”.***

Ja, ook de vrome Jood en de godsdienstige mens, allen; *niet één* is rechtvaardig voor God. En dat vinden wij uitgebeeld in deze omtuining. Hoe is die scheiding gekomen? U weet, hoe in de aanvang de eerste mens, ons aller voorvader Adam, Gods gebod overtrad en een zondaar werd.

En toen hij zondigde, zondigde heel het mensengeslacht in hem mee, want hij droeg immers dat hele mensengeslacht in zich. Toen Adam zondigde, was er nog geen mens uit hem geboren. Zo zijn wij allen voortgekomen uit één zondige voorvader en wij zijn dus geen zondaars omdat wij zondigen, maar wij zondigen, omdat wij zondaars zijn, als zondaars geboren worden.

En nu moet u eens zien, hoe wonderbaar de Bijbel is en dan gaat u de symboliek zien van de Tabernakel. Voor zijn zondeval had God die mens in een bepaalde hof gezet. Dat lezen wij in **Genesis 2:8**. ***“Voorts plantte de Here God een hof in Eden, in het Oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij geformeerd had”.*** Let u vooral op het woord “Oosten”.

Het Oosten betekent de opgang van de zon, het licht, de dageraad van een nieuwe dag, van een nieuw leven. Daar begon het mensengeslacht en God plaatste hem, toen hij nog rein was in die hof. Maar toen Adam en Eva gezondigd hadden, moest God hen uit de hof verdrijven, opdat zij niet zouden eten van de Boom des Levens en daardoor eeuwig in de zonde zouden moeten leven en dus voor eeuwig verloren zouden zijn.

Maar God wil, dat de mens behouden zal worden. Daarom heeft God Zijn plan en dat plan lag al vast in Zijn Zoon Jezus, door Wie Hij niet alleen de hele schepping geschapen heeft, maar door Wie Hij ook die schepping verlossen zal en tot heerlijkheid zal brengen. Het is alles in Jezus. Als dan de mens in zonde gevallen is, dan wordt hij uit de hof verdreven van voor het aangezicht van de Heer, daar de Heer altijd in die hof kwam. Adam en Eva hoorden bij het ruisen van de avondwind Hem komen, wandelend in de hof.

En wat staat er nu in **Genesis 3:24**. ***“En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs zwaard met een flikkerend, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken”.***

Leer uw Bijbel lezen en zie de wonderbare harmonie in de Schrift. Daarin zien wij, dat het geen mensenwoord is, want hoewel deze Bijbel door vele verschillende mensen geschreven is en door mensen, die eeuwen uit elkaar leefden en onder geheel andere omstandigheden, hebben zij toch samen iets wonderbaars geschreven, waarvan zij zelf niet wisten. Hierdoor zien wij, dat er een andere, de enige Auteur achter stond, de Heilige Geest, die hen inspireerde.

En zo verdreef God die mens voor Zijn aangezicht weg en stelde Hij aan de Oostkant, bij de toegang tot de hof, de cherubs met een vlamvend zwaard. En kijk nu eens naar de Tabernakel, die helemaal afgesloten is door een omtuining, behalve daar, waar een wonderbare toegang is, de poort en die aan de Oostkant ligt. De Tabernakel moest nauwkeurig opgesteld worden met de poort naar het Oosten, want de mens werd uit de hof verdreven in het Oosten.

Maar God heeft ook weer een Poort gegeven in het Oosten, om de weg weer terug te vinden tot

God, want Gods genade, liefde en wijsheid is groot! Waar de omtuining spreekt van een scheiding met de wereld, spreekt de Poort van een toegang, zodat de zondaar uit die wereld terug kan komen tot God. En die weg terug leidt verder, dan ooit Adam geweest is, zodat de mens tot zijn uiteindelijke bestemming kan komen, namelijk aan het Goddelijke Vaderhart, om huisgenoot van God te worden.

De Tabernakel met de Voorhof in ruime zin, was de woonplaats van God, maar in engere zin woonde God in het Heilige der Heiligen. Als men de tent binnenkwam, kreeg men eerst het Heiligdom en daarachter het Heilige der Heiligen, waarin de Ark van het Verbond stond met de Cherubs der heerlijkheid. Daar was de Troon van God, dus Gods woning. Hier geeft God voor de zondaar de weg terug. De zondaar kan door de Poort in het Oosten terugkeren naar God in het Heilige der Heiligen. Want dan pas is het einddoel bereikt.

Die weg begint dus bij de Poort en gaat dan in een rechte lijn eerst naar het koperen Brandofferaltaar, in een rechte lijn door naar het koperen Wasvat, verder naar de Deur van het Heiligdom en in rechte lijn door naar het gouden Reukofferaltaar en dan door het Voorhangsel naar het Heiligste, de Troon van God. Het is dus één rechte weg, maar in het Heiligdom wordt die doorkruist door een kleine dwarsweg van de Tafel der Toonbroden en de Kandelaar. En wat zien wij nu? Het is de weg van het kruis.

Ziet u, dat God al in de Tabernakel de weg gewezen heeft, hoe een zondaar tot God terug kan komen, door het kruis van Jezus. Want deze weg is in al zijn facetten Jezus, in al Zijn wonderbaar werk aan een zondaar. Hij is de weg, Hij heeft het gezegd in **Johannes 14:6**. **“Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij”**. Er is geen andere weg naar God, het is een levende weg en dat is tevens een kracht, want het is Jezus, de Gekruisigde.

En van die weg is de voet van het kruis de Poort, de aanvang. En de top van het kruis reikt tot aan het Vaderhart. Als een zondaar hier komt en die hele weg wil gaan, de kruisweg van Jezus, dan komt hij uit aan het hart van de Vader en dan is hij gelijk Jezus, een volmaakte zoon geworden.

God openbaart Zich als een Drie-enige God in al Zijn werken, in heel Zijn schepping en ook in Zijn verlossing. Nu vindt men op deze verlossingsweg, Jezus, de Gekruisigde, ook drie deuren of poorten in de Tabernakel. De eerste Poort is de toegang tot de Voorhof; de tweede is de deur naar het Heiligdom en de derde, is de toegang tot het Heilige der Heiligen.

Dit zijn drie verschillende toegangen, die ons in drie verschillende stadia brengen van ons geloofsleven. De meeste Christenen komen echter nooit verder dan het eerste stadium en blijven in de Voorhof steken. Het zijn drie toegangen, die alle drie Jezus zijn.

Dat deze drie toegangen ons tot drie stadia in het geloofsleven brengen, vindt u in het volgende:

1e. De Poort brengt de gelovige in de Voorhof, waar Jezus de zondaar rechtvaardigt en verzoent met God. Het is dus de plaats van de rechtvaardigmaking.

2e. De Deur brengt de gelovige in het Heiligdom, waar Jezus, de gelovige heilig maakt, gelijk Hij heilig is, want zonder heiligmaking zal niemand God zien.

3e. Als wij tenslotte door de laatste toegang gaan, komen wij bij de Vader, dat is de plaats, waar de volmaakte verlossing bereikt is, dan zijn wij aan Hem gelijk, zoals de Schrift het zegt: **“Wij zullen Hem zien, gelijk Hij is en wij zullen aan Hem gelijk zijn”**. Dan zal Hij ons de Vader tonen.

Zo vinden wij dan drie opeenvolgende fasen in de geloofsweg, waarvan wij geen stuk kunnen overslaan. De rechtvaardigmaking is voor iedere zondaar, die komen wil in het geloof en dan wordt hij een kind van God. Maar als het kind van God verder gaat met de Heer in die geloofswandel, zoals de Schrift het zegt, dan komt hij in het Heiligdom met Zijn Heer, een verborgen gemeenschap, die onbeschrijfelijk heerlijk is. Wat geen oog gezien heeft en wat geen oor gehoord heeft en wat in geen gedachte of hart is opgeklommen, dat heeft God bereid voor degenen, die Hem liefhebben.

Als dan de gelovige komt tot heiligmaking, want hij hoeft niet in de Voorhof te blijven, waar Jezus zegt: **“Ik stel Mijn leven voor de schapen, opdat zij het leven hebben”**, dat is hier in de Voorhof, maar **“overvloed”**, dat krijgen wij in het Heiligdom.

En de heiligmaking is pas voleindigd, als wij als Gemeente van Jezus in zijn geheel klaar zijn en het opstandingleven ontvangen, dat zal het laatste zijn.

Dan zijn wij ook volmaakt verlost en komen in het Vaderhuis met de vele woningen. Maar nu zijn wij nog in het stadium van het Heiligdom, waar Paulus zegt in **Filippenzen 3:12**. *“Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben”*.

Wij moeten allereerst die heilsweg in Jezus leren kennen. De Tabernakel is één en al symboliek (kleuren, materialen, afmetingen, en de plaats van de verschillende voorwerpen).

Het ademt alles de wondere diepte van Gods bedoelingen, die Hij in Jezus verwerkelijk. Dat dit zo is, vinden wij bijvoorbeeld al in de Psalmen vermeld, als David, vervuld met de Heilige Geest dit moet uitjubelen en neerschrijven. Dan ziet u, dat David door Gods Geest in de Tabernakel veel meer zag, dan enkel maar een Tent met een Voorhof.

In **Psalm 27:4-6** lezen wij: *“Eén ding heb ik van de Here gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren al de dagen van mijn leven, om de liefelijkheid des Heren te aanschouwen, en om te onderzoeken in zijn tempel. Want Hij bergt mij in zijn hut ten dage des kwaads, Hij verbergt mij in het verborgene van zijn tent, Hij plaatst mij hoog op een rots. En nu heft mijn hoofd zich op boven mijn vijanden rondom mij; daarom wil ik in zijn tent offeren offers met geschal, ik wil zingen, ja psalmzingen de Here”*.

Zie, toen David dit schreef, was de Tempel van Salomo nog niet eens gebouwd en hij spreekt dus over deze Tabernakel. En waarom wil hij verblijven in het huis des Heren? Om de liefelijkheden des Heren te aanschouwen en om te onderzoeken in Zijn Tempel. Hij onderzoekt de liefelijkheden des Heren hier in en dat is dus meer dan alleen maar wat eenvoudige voorwerpen.

Laten wij lezen een gedeelte uit **Psalm 84:2-3**. *“Hoe liefelijk zijn uw woningen, o Here der heerscharen! Mijn ziel verlangt, ja smacht naar de voorhoven des Heren; mijn hart en mijn vlees jubelen tot de levende God”*.

Dat is dus binnen de Voorhof en dan zegt hij in **vers 11**: *“Want één dag in uw voorhoven is beter dan duizend (elders); ik wil liever staan aan de drempel van het huis mijns Gods dan verblijven in de tenten der goddeloosheid”*.

Let u er op, David zegt: *“één dag in uw voorhoven is beter dan duizend elders”*, want Israël mocht niet verder komen dan de Voorhof. Alleen de priesters, die bijzonder gewijd waren tot de priesterdienst, die mochten na reiniging ingaan in de voorste tent. Maar in de achterste mochten ook zij niet komen, doch alleen de Hogepriester éénmaal in het jaar.

Israël had nog een begrensde openbaring, dus ook een begrensde heerlijkheid. En toch had de geestelijke Israëliet, zoals David, het in die voorhof al zo goed, dat hij zegt: *“één dag in uw voorhoven is beter dan duizend elders”*. En ook: *“Ik wil liever staan aan de drempel van het huis mijns Gods”*, wat betekent de voorzijde van de tent, waar de Voorhof is, zoals het Woord het zegt: *“de hof daarvóór”*.

Bij deze drempel gaan wij het eigenlijke huis pas binnen en daar mocht David zelfs niet ingaan. Als David, als Israëliet dat al zegt, wat moeten wij als Gods kinderen dan niet jubelen en verlangen om daarin te gaan, want ons is heel veel meer gegeven.

Wat staat er in **Efeziërs 2:8-20**. *“Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme. Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, dat gij teoen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen. Be dien tijd zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus.*

Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vredemakende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.

En bij zijn komst (dat is de komst van Jezus) **heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart** (dat

waren wij heidenen), **en vrede aan hen, die dichtbij waren** (dat zijn de Israëlieten); **want door Hem hebben wij beiden** (Jood en heiden) **in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is**".

Want Jezus is ook de Deur naar het Heiligdom, voor de gelovigen uit Joden en heidenen, die nu door Jezus de toegang hebben tot de Vader. Dit is zo machtig, als wij dit gaan zien. **"Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer"**, want de heidenen waren allemaal vreemdelingen en de Joden waren bijwoners, want zij hadden hun tenten buiten de omtuining opgeslagen en dus waren zij in de woestijn, in de wereld.

Zij waren dus niet werkelijk bewoners bij God. Maar nu in Jezus is dit het heerlijke wonder: **"Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods"**.

Amen.

Volgende week gaan wij verder met dit onderwerp.

De Heer Zegene u.